

OM BRECHT OG " MOREN "

Bertolt Brecht (1898 - 1956) skrev sine første skuespill omkring 1920. Han studerte da naturvitenskap og medisin i München. Hans gjennombrudd som dramatiker skjedde med "Tolvskillingsoperaen" som kom i 1928 og vakte internasjonal oppsikt. I 1931 fulgte "Moren" i nært samarbeid med komponisten Hanns Eisler. "Moren" var det siste av Brechts stykker som kunne spilles i Tyskland, før han som kommunist måtte flykte fra Hitler og Nazi-Tyskland i 1934.

"Moren" hadde premiere i Berlin 15. januar 1932, på Rosa Luxemburgs dødsdag, med Brechts kone Helene Weigel som Moren - Pelagea Vlassova. Stykket ble spilt mer enn 30 ganger etter premieren, men ble siden stoppet av myndighetene som fant de utroligste påskudd for å få den for dem farlige forestillingen, av plakaten.

Stykket "Moren", med undertittelen "Livet til den revolusjonære Pelagea Vlassova fra Tver", bygger på Maxim Gorki's roman "Moren". Gorki følger i sin roman en faktisk forekommende kvinne og hennes utvikling i det førrevolusjonære Russland. Brecht fører utviklingen i sitt stykke helt fram til revolusjonen i 1917. Han vil at vi skal lære av stykket og av den historiske utvikling det er bygget på.

For Brecht er ikke teatret et sted man skal glemme omverdenen et par timer, men et sted hvor tilskueren skal underholdes, - ha det gøy ved selve det å aktiviseres og tvinges til å ta selvstendige standpunkter. For Brecht er det ingen motsetning mellom det å lære og underholdning. Underholdningsverdien i det å lære - det å skjønne - er tvertimot grunnleggende for Brechts teater.

Statens Teaterskole er den eneste offentlige institusjon for utdanning av teaterarbeidere i Norge. Skolen er for tiden 3-årig og har foreløpig bare skuespillerlinje. "Moren" er den siste produksjon studentene i 3. klasse gjør før de avslutter sin utdanning.